

foretage et Valg, saa kunde han ogsaa slippe for det paa anden Maade. Vi er ikke kommet længere bort fra, at en Minister kan fralægge sig et Ansvar, han ikke er i Stand til bære, end at man maaske kunde komme tilbage dertil. Men vi overlader til Ministeren, om han vil have Valg. Kommer der Valg, tager jeg for mit Vedkommende det med stor Sindsro; det antager jeg, at man overhovedet vil gøre. Og det er efter min Opfattelse slet ikke saa usandsynligt, at det vilde være rigtigt nu inden længe at komme til Valg, for den nuværende Tilstand bliver lidt efter lidt temmelig uudholdelig.

Det er disse Bemærkninger, jeg har villet gøre, og jeg skal gentagende anbefale at stemme for den foreliggende Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Holger Petersen: Jeg har privat takket den højtærede Minister for hans Udtalelser i det andet Ting, og det gentager jeg meget gerne offentlig. Jeg har ogsaa udtalt min Forundring over, at Ministeren vidste saa god Besked om Forholdeneovre paa de vestindiske Øer; kun tror jeg ikke, at han kender Forholdene, som der er i Øjeblikket. Jeg har dels skriftlig og dels af Folk, der er kommet hjem fra Vestindien, faaet Besked om, hvorledes Forholdene er derude, og jeg vil indtrængende anmode Ministeren om at konferere med Folk, som har været der for nylig. Der er tre Mænd, som er kommet hjem derfra, de to for fjorten Dage siden, den tredje for et Par Maaneder siden; de vil, hvis mine Ord ikke staaar til Troende, kunne fortælle om Forholdene, som er forfærdelige. Jeg kan selvfølgelig ikke have noget imod, at Folk forlanger Lønforhøjelse, og at der kommer Strejker o. s. v. derovre; men naar de er i Orden, skal der være Ro og Fred, det plejer der at være herhjemme, men det er der ikke derovre.

Saa var der Spørgsmaalet om Lotteriet. Den højtærede Minister havde læst Loven, jeg holder mig til Bemærkningerne ved Forelæggelsen og Udtalelser fra daværende Finansminister Hage om, hvad der var Mening med Lotteriet. Han siger: „De Indvendinger, der kunne gøres imod at oprette et Lotteri for at skaffe Staten eller, som i det foreliggende Tilfælde, en af Statens Kolonier en Indtægt, ligge lige for Haanden, og de Betæneligheder, som derved fremtræde, have visselig ikke været mig fremmede“. Der findes lignende Udtalelser i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det er selvfølgelig ikke en Bebrejdelse, jeg retter

imod den nuværende Minister, jeg retter den imod de tidligere Ministre, at de uden videre har indkasseret Pengene i Statskassen til at dække Underskuddet med.

Den højtærede Minister nævnedes Skoledirektør Rübner-Petersen. Jeg ønsker ikke at udtale mig her om denne Mand; han har meget store Fortjenester af Skolevæsenet paa de vestindiske Øer, men han har blandet sig i Forholdet mellem Negrene og Arbejdsgiverne, som han ikke har tilstrækkelig Forstaaelse af. Jeg vil have Lov til at sige saa meget, at da jeg sidste Gang var i Vestindien, kom han op til mig og foreslog Oprettelsen af en Landbrugsskole; jeg gik ind paa Tanken og sagde: Har De en Mand, og har De Lokaler, og kan De i det hele taget sætte Sagen i Scene, saa kom med et Forslag. I 5 Aar har jeg ikke hørt fra Rübner-Petersen før i Fjor ved Generalforsamlingen i Plantageselskabet. Hans varme Interesse er noget langsom i at udvikle sig.

Men, som sagt, jeg tillader mig at opfordre den højtærede Finansminister til at tale med de Mænd, der kommer derudefra; de vil bedre end jeg kunne fortælle ham, hvorledes Forholdene er.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem citerer ikke den Lov, som nu er gældende med Hensyn til Koloniallotteriet, og gaar ud fra den Forudsætning, at Finansminister Hage fremsatte den nugældende Lov. Men den nugældende Lov om Koloniallotteriet blev først vedtaget i 1906, da Finansministeren var Vilhelm Lassen. De Ord, jeg har citeret, er dem, der staaar i Loven. Der staaar, at Indtægterne gaar ind i Statskassen, og deraf dækkes forlods Statens Udgifter til de vestindiske Øer. Jeg ved ikke, hvorledes det skulde være muligt for nogen Finansminister ikke at rette sig derefter.

Hvad det ærede Medlem siger om Skoledirektør Rübner-Petersen bekræfter det Indtryk, jeg har, at han er en overordentlig dygtig Mand med Hensyn til sin særlige Virksomhed. Det ærede Medlem siger, at han skulde ikke blande sig i Forholdet mellem Arbejdsgivere og Negere. Men derom vil jeg sige, at da det glippede for Guvernøren og andre Mæglere at faa Forholdene ordnet mellem Arbejdsgivere og Negere, lykkedes det Rübner-Petersen at tilvejebringe en Overenskomst, som derefter blev den gældende, og efter hvilken disse Forhold dog kom i Ro.

Det ærede Medlem bliver ved at sige, at der er Uro derovre. Der overfor maa